

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 20C/174/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112217634
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Libuša Záthurecká
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2013:6112217634.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudkyňou JUDr. Libušou Záthureckou v právnej veci navrhovateľa P., nar. XX. XX. XXXX., trvale bytom O., v konaní právne zastúpený JUDr. Matejom Dubčákom, advokátom, so sídlom Radvanská 10, Banská Bystrica proti odporcovi CETELEM SLOVENSKO, a. s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, v konaní právne zastúpený JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou, so sídlom Hviezdoslavova 7, Martin, IČO: 3020728678, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu pri T. rozhodcovskej spoločnosti, a. s., so sídlom L. XXXX, XXX XX V., IČO: 43 972 152, číslo konania: KRS/1008/2010, rozhodcu I.. R. V., zo dňa XX. XX. XXXX, ktorým bola účastníkovi konania uložená povinnosť zaplatiť sumu 2540,67 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,08 % denne zo sumy 877,10 Eur od 01. 08. 2010 do zaplatenia a zo sumy 1576,63 Eur od 01. 10. 2010 do zaplatenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 71,09 Eur ako aj trovy právneho zastúpenia vo výške 258,13 Eur.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov konania vo výške 442,42 Eur a to na účet právneho zástupcu navrhovateľa vedený v J. J. SA, pobočka zahraničnej banky mJ. v SR, číslo účtu: XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podaným návrhom navrhol, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu pri Komerčnej rozhodcovskej spoločnosti, a. s., so sídlom L. XXXX, V., ktorým bola navrhovateľovi uložená povinnosť zaplatiť sumu 2540,67 Eur s príslušenstvom a trovami konania a zároveň priznať náhradu trov konania.

Odporca navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť. Bol toho názoru, že navrhovateľ sa účelovo domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku, aby sa vyhol svojej povinnosti vrátiť peňažné prostriedky, ktoré si požičal.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom navrhovateľa, výsluchom právneho zástupcu navrhovateľa, pripojeným rozhodcovským spisom KRS 1008/2010, zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 14. 10. 2008 a zo dňa 11. 12. 2008, všeobecnými podmienkami, stanoviskom k návrhu - listom zo dňa 08. 11. 2010, rozhodcovským rozsudkom KRS 1008/2010, písomným vyjadrením odporcu, ospravedlnením odporcu.

Z návrhu navrhovateľa bolo zistené, že rozhodca Stáleho rozhodcovského súdu pri T. rozhodcovskej spoločnosti, so sídlom v V. rozhodol tak, že zaviazal navrhovateľa k povinnosti zaplatiť sumu 2540,67 Eur s úrokom z omeškania 0,08 % denne zo sumy 877,10 Eur od 01. 08. 2010 do zaplatenia a zo sumy 1576,63 Eur od 01. 10. 2010 do zaplatenia a nahradiť trov konania. V priebehu rozhodcovského konania bolo navrhovateľovi doručené uznesenie, ktorým bol vyzvaný, aby sa v lehote 15 dní vyjadril k priloženému návrhu a k tvrdeniam navrhovateľa a listinným dôkazom, ktoré boli v návrhu označené a zaslal žalobnú odpoveď.

Navrhovateľ v lehote stanovenej súdom zaslal stanovisko k návrhu na začatie konania zo dňa 08. 11. 2010, v ktorom uviedol, že žiadnu rozhodcovskú zmluvu so spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO, a. s. neuzatvoril. Ak by ju bol uzatvoril, bolo by to v rámci spotrebiteľskej zmluvy a je chránený ako spotrebiteľ ustanovením § 53 ods. 4 písm. r/ OZ v zmysle ktorého je rozhodcovská doložka neprijateľná podmienka spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je v zmysle citovaného ustanovenia neplatná. Zároveň uviedol, že Stály rozhodcovský súd pri Komerčnej rozhodcovskej spoločnosti, a. s. nie je príslušný voči nemu rozhodovať akýkoľvek spor, nakoľko žiadnu rozhodcovskú zmluvu ani doložku nepodpísal. Ak by bola v zmluve uvedená je neplatná.

Proti rozhodcovskému rozsudku č. k. KRS/1008/2010 zo dňa 11. 06. 2012 podáva v zákonom stanovenej lehote podľa § 40 ods. 1 písm. j/ zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu, že pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzne právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, a to ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r/ OZ a § 53 ods. 4 písm. k/ OZ.

V návrhu uviedol, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 14. 10. 2008 a zo dňa 11. 12. 2008, ktoré boli uzatvorené, sú spotrebiteľskými zmluvami, obsahujú ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to neprijateľné podmienky podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ požadujú od spotrebiteľa, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením záväzku. Podľa článku V.3 VP odporcu pre poskytnutie spotrebiteľského úveru ak navrhovateľ poruší povinnosť splácať úver včas a riadne je odporca oprávnený požadovať zmluvnú pokutu vo výške 8 % z každej čiastky s úhradou ktorej sa dostal do omeškania. Podľa článku V.5 VP odo dňa splatnosti dlhu je odporca oprávnený účtovať úroky z omeškania vo výške 0,08 % z dlžnej sumy za každý začatý deň omeškania. Uvedené sankcie sú neprimerane vysoké duplicitné a možno ich považovať za neplatné. Rozhodcovský súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia zmluvnou pokutou vôbec nezaobrá, nie je vyčíslená a nie je zrejماً metodika jej výpočtu. Vo vzťahu k úrokom z omeškania sa obmedzil na strohé konštatovanie, že sa účastníci dohodli v súlade s § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v bode V.5 VP, že odo dňa splatnosti dlhu je odporca oprávnený účtovať úroky z omeškania 0,08 % z dlžnej sumy za každý začatý deň omeškania.

Zmluvnú pokutu uvedenú v článku V.3 vo VP považuje za neprimerane vysokú a takto dojednanú neplatnú v rozpore s § 3 OZ a v rozpore s ustanoveniami OZ.

Navrhovateľ zároveň žiadal zrušiť rozhodcovský rozsudok z dôvodu, že podľa § 40 a nasledujúce zákona č. 244/2002 Z. z. popiera platnosť rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve a poukazuje na rozsudok súdneho dvora vo veci Q. proti Q. zo dňa 26. 10. 2006 v zmysle ktorého je v konaní o žalobe o zrušení rozhodcovského rozsudku potrebné preskúmať platnosť rozhodcovskej doložky aj vtedy, ak spotrebiteľ nevzniesol námietku voči platnosti takejto doložky v rozhodcovskom konaní.

Navrhovateľ má za to, že rozhodcovská doložka v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľná podmienka podľa § 53 ods. 4 písm. r/ OZ v zmysle ktorého sa za neprijateľné podmienky považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Podľa § 53 ods. 5 OZ sú neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách neplatné.

Ďalej uviedol, že dojednanie rozhodcovskej zmluvy vo vzťahu k spotrebiteľskej zmluve je právne neprípustné nakoľko sa prostredníctvom redukcie procesných práv výrazne znižuje pravdepodobnosť ochrany hmotnoprávných záruk, ktorých úplná ochrana je možná iba v konaní pred súdom, ktoré je verejné, rozhodnutie ktorého je riadne odôvodnené a procesne preskúmateľné. Rozhodcovské konanie nespĺňa požiadavku ochrany vyššie uvedených záruk a je ohrozené hmotnoprávne postavenie navrhovateľa. Zároveň poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Ostrave zo dňa 08. 03. 2010 sp. zn. 33Cm/13/2009, v ktorom je výslovne uvedené, že v spotrebiteľských zmluvách sú rozhodcovské doložky zakázané.

Odporca k návrhu uviedol, že rozhodcovské konanie prebehlo v súlade s právnymi predpismi a bolo zákonné. Nesúhlasí s argumentáciou uvedenou v návrhu. Ide o argumentáciu účelovú, ktorá nemá oporu v zákone. Ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r/ OZ uvádza, že neprijateľnou podmienkou je také zmluvné ustanovenie, ktoré vyžaduje v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva na základe ktorej bola založená právomoc rozhodcovského súdu rozhodovať v spore spĺňa dikciu zákona v tom zmysle, že nejde o rozhodcovskú zmluvu, ktorá by napĺňala text zákonného ustanovenia. Nie je ju možné označiť za neprijateľnú podmienku. Rozhodcovská zmluva zodpovedá zákonnému textu a požiadavke zákona, aby práva spotrebiteľa boli riadne chránené, keď právomoc obecných súdov domáhať sa svojich práv z úverovej zmluvy nie je vylúčená a naopak ju rozhodcovská doložka priamo výslovne uvádzam. Ochrana práv spotrebiteľa je zaistená priamo v zákone o rozhodcovskom konaní, ktorý umožňuje v prípade spotrebiteľských vecí preskúmanie rozhodcovského rozsudku obecným súdom, či nedošlo k porušeniu predpisov o ochrane spotrebiteľov. Nie je ju možné posúdiť ako zákon obchádzajúce ustanovenie, keďže by pripustenie uvedeného poprelo priamo text ustanovenia OZ a zasiahlo do právnej istoty subjektov právnych noriem, ktoré sa riadia textom právnych noriem v rámci ich predvídateľného výkladu súdmi. Aplikáciou názoru navrhovateľa by došlo k vylúčeniu akejkoľvek možnosti prejednať spory v spotrebiteľských veciach pred rozhodcovským súdom, pričom toto cieľom právnej úpravy nebolo a ani európska právna úprava takúto možnosť nevylučuje.

Podľa názoru odporcu nie je možné posudzovať zmluvnú pokutu ako neprimeranú, zodpovedá dobrým mravom aj výška je primeraná vzhľadom k záväzku, ktorého splnenie zaisťuje. Nie je teda v rozpore ani s dobrými mravmi ani so zásadami v poctivého obchodného styku. Nepredstavuje neprijateľnú podmienku a nie je zdrojom značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán a v čase uzatvárania úverového vzťahu s prihliadnutím na druh úveru, výšku úveru, dobu splatnosti a formu zabezpečenia je nižšia ako obvyklá a primeraná. Odporca mal za to, že navrhovateľ sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku účelovo s cieľom nevrátiť finančné prostriedky.

Na pojednávaní právny zástupca navrhovateľa uviedol, že navrhovateľ už v rozhodcovskom konaní, keď mu bolo doručené uznesenie zo dňa 15. 10. 2010, aby sa vyjadril k priloženej žalobe a k tvrdeniam navrhovateľa a listinným dôkazom namietal vo svojom stanovisku zo dňa 08. 11. 2010, že neuzatvoril žiadnu rozhodcovskú zmluvu. Poukázal na ochranu spotrebiteľa a na skutočnosť, že Stály rozhodcovský súd pri Komerčnej rozhodcovskej spoločnosti, a. s. nie je príslušný voči nemu rozhodovať akýkoľvek spor a keby aj v zmluve bola rozhodcovská doložka je neplatná. Rozhodcovský súd sa s tým nezaoberal len skonštatoval, že má právomoc vo veci rozhodovať.

Rozhodcovská doložka je súčasťou všeobecných podmienok článku V. bod 13 a navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy nemal možnosť ovplyvniť podmienky zmluvy, len zmluvu prijať ako celok, pokiaľ žiadal poskytnutie úveru. K primeranosti zmluvnej pokuty a úroku z omeškania poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/3/2011 zo dňa 28. 09. 2011, kde bolo konštatované, že dohodnutá zmluvná pokuta 10 % z každej omeškanej splátky a úroky z omeškania 0,1 % denne je neprijateľná zmluvná podmienka a teda absolútne neplatná s poukazom na § 53 ods. 4 OZ.

Podľa § 52 ods. 1 OZ platného k 16. 12. 2008 je spotrebiteľskou zmluvou každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá

je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Podľa ods. 3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti cenu, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ a r/ OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku, vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. j/ zákona o rozhodcovskom konaní účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku len ak pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa (napríklad § 53 OZ, zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa).

Z pripojeného spisu Stáleho rozhodcovského súdu pri Komerčnej rozhodcovskej spoločnosti, a. s., Čadca bolo zistené, že bol vydaný rozhodcovský rozsudok pod č. k. KRS/1008/2010 zo dňa 11. 06. 2012, ktorý bol doručený navrhovateľovi dňa 20. 06. 2012. Uvedeným rozsudkom bol zaviazaný na zaplatenie istiny 2540,67 Eur s príslušenstvom a trovami konania na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 14. 10. 2008 a zo dňa 11. 12. 2008. Navrhovateľovi bolo doručené uznesenie zo dňa 15. 10. 2010 ako výzva na písomné vyjadrenie k žalobe, k tvrdeniam navrhovateľa a listinným dôkazom a zároveň, aby zaslal žalobnú odpoveď. Uvedené prevzal dňa 27. 10. 2010 a dňa 08. 11. 2010 zaslal žalobnú odpoveď, z ktorej bolo zistené, že žiadnu rozhodcovskú zmluvu neuzatvoril. Uzatvoril spotrebiteľskú zmluvu. Poukázal na ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r/ OZ a na nepríslušnosť Stáleho rozhodcovského súdu pri Komerčnej rozhodcovskej spoločnosti, a. s. V rozhodcovskom konaní boli predložené zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, kde zo všeobecných podmienok CETELEM SLOVENSKO, a. s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru v článku V. bod 13 vyplýva, že riešenie sporov sa riadi právnym poriadkom SR, zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory vzniknuté z tejto zmluvy sa budú rozhodovať v rozhodcovskom konaní pred jediným rozhodcom Stáleho rozhodcovského súdu pri Komerčnej rozhodcovskej spoločnosti, a. s., so sídlom Nábřežná 1293, Čadca alebo rozhodcovského súdu v Bratislave. Zmluvné strany sa zaväzujú podrobiť rozhodnutiu vybraného rozhodcovského súdu a jeho rozhodnutie bude pre strany konečné, záväzné a vykonateľné. Týmto nie je dotknuté právo navrhovateľa obrátiť sa s návrhom na začatie konania na príslušný súd SR. Na základe uvedeného potom rozhodoval rozhodcovský súd, ktorý mal za to, že v zmysle uvedeného článku zmlúv je daná jeho právomoc a preto námietku v danom konaní odporcu nepovažoval za dôvodnú nakoľko právne predpisy nevyklúčujú možnosť prerokovať spotrebiteľský spor v rozhodcovskom konaní.

Je nepochybné, že uvedené zmluvy o poskytnutí úveru zo dňa 14. 10. 2008 a 11. 12. 2008, ktoré uzatvoril navrhovateľ so spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO, a. s., sú podľa obsahu spotrebiteľskými zmluvami, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasledujúce OZ a rozhodcovská doložka je zmluvná podmienka, ktorá sa skúma z hľadiska či nevyvoláva nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, t. j. ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Paragraf 3 ods. 4 OZ obsahuje demonštratívny výpočet ustanovení v spotrebiteľských zmluvách, ktoré zákonodarca považuje za neprijateľné podmienky medzi ktoré podľa písm. r/ patrí podmienka, ktorá vyžaduje v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne rozhodcovský

súd. Je nepochybné, že návrh oboch zmlúv bol pripravený na predtlačenom tlačive, do ktorého sa vpisujú požadované údaje a spotrebiteľ, t. j. navrhovateľ nemal možnosť nijakým spôsobom zmeniť obsah všeobecných podmienok pre poskytnutie úveru, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Mohol zmluvu so všeobecnými podmienkami pre poskytnutie úveru prijať ako celok alebo odmietnuť. Rozhodcovská doložka upravená v bode V-13 VP má za následok, že spotrebiteľovi je fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, ak oprávnený podá žalobu na rozhodcovský súd. Rozhodcovskú doložku súd posúdil ako neprijateľnú, čo má za následok jej absolútnu neplatnosť. Z dôvodu, že právomoc rozhodcovského súdu, ktoré vo veci rozhodol je založená na absolútne neplatnom právnom úkone. Súd zrušil rozhodcovský rozsudok, keďže mal za to, že rozhodcovský súd nemal právomoc vo veci rozhodnúť. S prihliadnutím na okolnosti uzavretia zmlúv na to, že dodávateľ je podnikateľ, ktorý obsah zmluvy ako aj obsah všeobecných podmienok pripravuje vopred na predtlačných formulároch, pričom mu neumožnil individuálne dohodnúť žiadnu z podmienok, ktorá by mohla byť pre spotrebiteľa výhodnejšia na základe rozhodcovskej doložky obsiahnutej vo všeobecných podmienkach, nemal spotrebiteľ právo voľby súdu, ktorý by spor rozhodoval, pretože žalobu podal veriteľ, keďže všeobecné podmienky upravili rozhodcovskú doložku tak, že v prípade ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde budú spory riešené pred týmto súdom. Žaloby v prevažnej miere podáva veriteľ, ktorý môže založiť právomoc rozhodcovského súdu bez toho, aby to dlžník mohol ovplyvniť. Takto koncipovaná rozhodcovská doložka ako zmluvná podmienka je v rozpore s požiadavkou ochrany spotrebiteľa z dôvodu, že spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach vzniknutých na základe zmluvy, a to na škodu spotrebiteľa.

Súd poukazuje, že rozhodcovská doložka je súčasťou obsahu formulárovej zmluvy, a to všeobecných podmienok, ktorý oprávnený v rámci svojej podnikateľskej činnosti používa v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu v značnom počte. Spotrebiteľ sa nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o jeho možnosť aj úroveň informovanosti ovplyvniť podstatným spôsobom obsah rozhodcovskej doložky. V danom prípade mal navrhovateľ možnosť pristúpiť k uzavretiu zmlúv o poskytnutí spotrebiteľských úverov vrátane všeobecných podmienok, v ktorých je obsiahnutá rozhodcovská doložka a tieto prijať ako celok alebo uzavretie zmluvy odmietnuť. Obsah rozhodcovskej doložky bol vopred pripravený dodávateľom, veriteľom a spotrebiteľ len s ťažkosťou si mohol byť vedomý následkov, ktoré uzavretie rozhodcovskej doložky nesie. Bola vopred stanovená v zmluve a teda nebola individuálne dohodnutá. Preto je neplatná podľa § 53 ods. 5 OZ práve podmienka možnosti jednostranného rozhodnutia navrhovateľa rozhodnúť, či spor bude riešený súdom alebo pred rozhodcom je neprimeraná podmienka a konanie pred rozhodcom tak nie je výsledkom dohody účastníkom zmlúv ale výsledkom jednostranného postupu jedného z účastníkov obvykle veriteľa ako navrhovateľa. Súd dodáva, že dojednanie rozhodcovskej doložky s takým obsahom aké je súčasťou všeobecných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmlúv o poskytnutí spotrebiteľského úveru je v rozpore nielen so Smernicou rady č. 93/13/EHS zo dňa 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ale aj s vnútroštátnymi právnymi normami, ktoré upravujú režim spotrebiteľských zmlúv.

Pokiaľ by súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola vydaná právomoc rozhodcovského súdu akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc, išlo by o akceptáciu rozhodnutia nevykonateľného majúceho účinky paaktu. Z vyššie uvedených dôvodov potom súd zrušil rozhodcovský rozsudok tak ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozhodnutia, keďže boli dôvody na podanie žaloby podľa § 40 ods. 1 písm. j/ zákona o rozhodcovskom konaní s poukazom na ustanovenia § 52 a § 53 OZ.

Súd zároveň konštatuje, že rozhodcovský súd sa nezaoberal a neodôvodnil výšku zmluvnej pokuty ani úroku z omeškania, len poukázal na jednotlivé ustanovenia všeobecných zmluvných podmienok k úverovým zmluvám. Nevysporiadal sa s uvedeným s poukazom na § 53 ods. 4 písm. k/.

Navrhovateľ bol v konaní úspešný. Uplatnil si náhradu trov konania. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP a priznal ich navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi v konaní. Trovy právneho zastúpenia boli priznané v zmysle § 10 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov, a to za dva úkony právnej služby v roku 2012 prevzatie veci a podanie návrhu,

hodnota úkonu 101,25 Eur + 7,63 Eur režijný paušál za každý úkon, za úkon v roku 2013 účasť na pojednávaní dňa 29. 01. 2013, hodnota úkonu 101,25 Eur + 7,81 Eur režijný paušál spolu 326,82 Eur.

Súd zároveň priznal s § 15 písm. a/ vyhlášky náhradu hotových výdavkov, a to cestovné výdavky, a to účasť na pojednávaní dňa 29. 01. 2013 cesta z Dolného Kubína - Banská Bystrica a späť, náhrada za cestovné predstavuje 39,54 Eur (2 x 70,6 km), t. j. 141,2 km, cena PHL 1,495 Eur/1liter, spotreba osobného automobilu G., 6,5 litra na 100 km. Zároveň náhradu za stratu času (§ 17 vyhlášky) cesta na pojednávanie z K. Bystrice a späť 78,06 Eur za šesť polhodín spolu trovy 444,42 Eur. Uvedené trovy považoval súd za účelne vynaložené.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení dvojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, v čom je rozhodnutie alebo postup okresného súdu nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 OSP, odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné

rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie v zmysle zvláštneho predpisu.

Banská Bystrica 29. 01. 2013

JUDr. Libuša Záthurecká

sudkyňa

Za správnosť vyhotovenia: Anna Trnovská